

Sygn. akt II Cz 902/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2013 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Bogumił Goraj

Sędziowie SO Wojciech Borodziuk SO Aurelia Pietrzak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...)

Funduszu (...)z siedzibą w K.

przeciwko dłużnikowi J. L.

o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnienia

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 4 października 2013 r. sygn. akt XII Co 8732/13

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

1. nadać klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu upominawczym w dniu 31 lipca 2012 r. przez Sąd Rejonowy Lublin -Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w sprawie VI Nc-e 1103806/12 na rzecz (...)Funduszu (...)z siedzibą w K.,
2. zasądzić od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 127 (sto dwadzieścia siedem) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego;

II. nie obciążać dłużnika kosztami postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt II Cz 302/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 4 października 2013 r. oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że wierzyciel (...)Fundusz (...)z siedzibą w K. złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym zasądzono od strony pozwanej na rzecz (...) Bank S.A. z siedzibą we W. kwotę żadaną w pozwie. Do wniosku dołączono notarialnie poświadczoną kopię wyciągu umowy przelewu wierzytelności z dnia 7 czerwca 2013 r. wraz z aneksem, opatrzonej podpisami notarialnie poświadczonymi, zawartej pomiędzy obecnym wnioskodawcą a wierzycielem wskazanym w treści nakazu zapłaty.

Powołując się na treść art. 788 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy uznał, iż w niniejszej sprawie wnioskodawca nie wykazał, aby przedmiotem dołączonej do wniosku umowy przelewu była wierzytelność objęta wskazanym przez wnioskodawcę tytułem egzekucyjnym. Analiza dokumentu dołączonego do wniosku (z częściowo nieudostępnioną treścią) nie pozwoliła Sądowi, na stwierdzenie, iż faktycznie jest to fragment załącznika do umowy, a jeśli tak, którego załącznika i do której umowy. Nadto, dokument ten nie pozwala na weryfikację tożsamości zbywanej wierzytelności z wierzytelnością objętą nakazem zapłaty, bowiem brak wskazania w umowie cesji na tytuł egzekucyjny, którym została stwierdzona, jak również innych danych umożliwiających wystarczającą identyfikację przedmiotowego zobowiązania. Wnioskodawca nie wykazał bowiem w postępowaniu także zobowiązania będącego źródłem powstania wierzytelności stwierdzonej nakazem zapłaty, podczas gdy w ten sposób określono wierzytelność będącą przedmiotem cesji w treści dokumentu dołączonego do wniosku.

W konsekwencji, zarówno sam fakt, jak i skuteczność przejścia uprawnień w powyższym zakresie nie poddaje się weryfikacji Sądu, a co za tym idzie uniemożliwia w tym stanie rzeczy opatrzenie tytułu egzekucyjnego klauzulą wykonalności na rzecz następcy prawnego. Nie można bowiem, w ocenie Sądu Rejonowego, zaakceptować sytuacji, w której do obiegu prawnego udostępniane będą tytuły wykonawcze wystawiane w oparciu o umowy przeniesienia znacznych pakietów nieskonkretyzowanych wierzytelności. Taka sytuacja, w ocenie Sądu, nie daje się pogodzić z treścią art. 788 k.p.c., który w ramach oceny istnienia przesłanek uwzględnienia wniosku klauzulowego wymaga weryfikacji umowy cesji nie tylko w aspekcie podmiotowym, ale też przedmiotowym.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy, na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. a contrario oddalił wniosek.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył zażaleniem wnioskodawca, zarzucając naruszenie art. 233 k.p.c. w zw. z art. 788 k.p.c. poprzez uznanie, iż wierzyciel nie wykazał w wystarczający sposób przejścia praw i obowiązków wynikających z czynności bankowej.

Z powołaniem na powyższe wnioskodawca wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. Nadto złożył wniosek o przeprowadzenie dowodu z pozwu kierowanego do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym celem wyjaśnienia ewentualnych wątpliwości dotyczących umowy cesji wierzytelności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Sąd Okręgowy dokonując oceny przedłożonych wraz z wnioskiem odpisów dokumentów w postaci wydruku akt elektronicznych Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w sprawie VI Nc-e 1103806/12 w powiązaniu z dokumentami dołączonymi do wniosku uznał, że wykazują one w sposób dostateczny spełnienie przesłanek z art. 788 § 1 k.p.c. do nadania klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 31 lipca 2012 roku wydanemu przez Sąd Rejonowy w Lublinie VI Wydział Cywilny w sprawie VI Nc-e 1103806/12 z przejściem uprawnień na rzecz wnioskodawcy.

W postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności sąd ogranicza się jedynie do badania tego, czy dokument, któremu ma nadać klauzulę, odpowiada warunkom formalnym tytułu egzekucyjnego oraz czy zachodzą okoliczności faktyczne uzasadniające ujawnienie w klauzuli wzmianek przewidzianych w art. 788 - 794 k.p.c. W postępowaniu tym sąd nie może wnikać ani w treść tytułu egzekucyjnego, ani też kwestionować istnienia uprawnienia wierzyciela lub obowiązku dłużnika.

Sąd Okręgowy nie podziela ustalenia przez Sąd Rejonowy, że umowa cesji nie pozwala na identyfikację wierzytelności objętej nakazem zapłaty z dnia 31 lipca 2012 roku, gdyż wystarczającym dowodem w tym zakresie jest nr karty kredytowej wynikający z załącznika do umowy cesji i z pozwu złożonego przez pierwotnego wierzyciela w elektronicznym postępowaniu upominawczym w powiązaniu z innymi dokumentami, w tym nakazem zapłaty i

postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności oraz danymi osoby dłużnika, wysokością roszczenia głównego, co pozwalało na nadanie klauzuli wykonalności na rzecz wnioskodawcy z przejściem uprawnień w trybie art. 788 § 1 k.p.c.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nadał klauzulę wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnienia na rzecz wnioskodawcy.

O kosztach postępowania klauzulowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 71 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) i § 10 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.), które obejmują opłatę stałą od wniosku w wysokości 50 zł, wynagrodzenie radcy prawnego zastępującego wnioskodawcę w wysokości 60 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, łącznie 127 zł.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 103 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem niezależnie od wyniku sprawy sąd może włożyć na stronę obowiązek zwrotu kosztów, wywołanych ich niesumiennym lub oczywiście niewłaściwym postępowaniem (§ 1). Przepis § 1 dotyczy m.in. opóźnionego powołania dowodów (§ 2). Zmiana zaskarżonego orzeczenia Sądu I instancji, nastąpiła na skutek przedłożenia do zażalenia nowych dokumentów (w tym kopii pozwu złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym), na podstawie których możliwa była identyfikacja wierzytelności z umowy cesji i nakazu zapłaty. Zatem, w ocenie Sądu II instancji, dłużnik nie powinien ponosi kosztów postępowania zażaleniowego, wywołanego opóźnionym przedłożeniem dowodów przez wnioskodawcę.